

De Van Compernolle Whisky Club

“Van Compernolle bestaat. Geloof me, hij zit vlak voor uw neus!” Al van bij de oprichting van deze jonge whiskyclub deed het gerucht de ronde, dat Vancompennolle een hersenspinsel was van voormalig Weedram voorzitter Bert Bruyneel. Zijn reputatie als grappenmaker ging hem hierin vooraf. Vooral dan de mop over Vancompennolle, de beroemde West-Vlaamse boer die bekend is tot in het Vaticaan... Op een regenachtige avond in september begeef ik mij naar Ooigem alwaar de gestelde lichamen van de Van Compennolle Whisky Club verzamelen voor hun maandelijkse degustatie.

Tekst: Dominiek Bouckaert

Bert Bruyneel, Malt Maniac en medeoprichter van de Wee Dram Whisky Society, heeft deze mop veel verteld, meestal ‘in the wee small hours of morning’.

Vancompennolle was een boerke uit West-Vlaanderen die beweerde met alle groten der aarde dikke maatjes te zijn en daardoor gekend was over de hele wereld. Zijn maat, Sjarel, geloofde daar nu eens geen zak van. “Ik zal het u bewijzen,” zei Vancompennolle, en hij ging samen met Sjarel naar de burgemeester. “Aha, zie hier, Vancompennolle. Hoe is het ermee, kerel?” zei de burgervader. Sjarel was onder de indruk maar nog niet ondersteboven...

Enfin, om een lang verhaal kort te maken –dit is tenslotte een whiskymagazine en geen moppenboek– ging Vancompennolle met Sjarel achtereenvolgens naar de Premier, de Belgische koning, de koningin van het Verenigd Koninkrijk, de presidenten van Frankrijk en de Verenigde Staten en uiteindelijk de meest heilige man van allen, de paus zelf. “Kijk”, zei Vancompennolle, “straks als de paus van op zijn balkon naar de mensen zwaait, dan zal ik er naast staan.” En effectief, wanneer de paus het volk op het Sint-Pietersplein in Rome

begroet, staat Vancompennolle ernaast.

Wanneer hij later terug bij Sjarel komt, ligt deze half bewusteloos tussen enkele hulpverleners. “Hewel jong, wat is er? Kan je er niet tegen?” grijnst Vancompennolle. “Och jong,” kreunt Sjarel, “dat je de paus kent, daar kan ik nog mee leven. Maar daarnet stond er ene naast mij en die vroeg mij ‘Wie is die kerel in het wit naast Vancompennolle?’ Toen ben ik door mijn benen gezakt.”

De Van Compennolle van de VCWC is niet die Vancompennolle.

Ontstaan

“Tom Deleersnijder, Mario Mestdagh, Van Compennolle en ikzelf deden regelmatig een ‘twee flessen de man’ tasting,” vertelt Johan Tack, “telkens bij iemand anders thuis. Toen ik eindelijk de gastheer mocht zijn, heb ik er enkele andere whisky liefhebbers bijgevraagd.”

Bert Bruyneel, met wie Johan regelmatig rond de whiskytafel zit, Olivier Bulcke en Bert Coorevits, werknemer bij de whisky- en wijnspecialzaak Huis Crombé uit Kortrijk, doen mee met de degustatie bij

Johan thuis.

“Het was een fantastische avond,” haalt Bert Bruyneel herinneringen op, “waarbij de Benriach 1976 voor La Maison du Whisky met eenparigheid van stemmen verkozen werd tot beste whisky van de avond. Niet evident als je weet dat onder andere ook Brora 76, de Clynelish 1971 Platinum en Bowmore Seadragon de revue gepasseerd zijn. Maar het belangrijkste is dat we ons geweldig geamuseerd hebben. ‘Gejeund’ zeggen ze bij ons...”

Mario valt bij. “In de dagen na die tasting bij Johan hebben we veel gemaïld met elkaar. Uiteindelijk hebben we besloten om met een whiskyclub te beginnen. We hebben die dan maar genoemd naar ons meest mythische lid, Van Compernelle.”

Ze besluiten om elke derde donderdag van de maand samen te komen. “Oorspronkelijk hadden we afgesproken dat iedereen elke maand ging proberen om een betere fles mee te brengen dan ikzelf,” broemt Van Compernelle met gespeelde bitsigheid, “maar ik ben niet van plan om elke maand één van mijn beste flessen open te doen, hé.” Er volgt algemene hilariteit. Na een Tullibardine-tasting ten Huize Crombé vervoegt David Oosterlynck zich nog bij de troepen, maar daarna worden de rangen gesloten. De VCWC

kan definitief van start gaan met de volgende ‘twee flessen de man’ tasting bij Bert Bruyneel.

David zorgt ondertussen voor een speciaal logo, een soort van everzwijn verwerkt in een Keltisch kruis met daaromheen de spreuken ‘Slainthe Mhath’ en ‘Uisge Beatha’: “Met het everzwijn wou ik onze Bourgondische levensstijl benadrukken. Daarenboven is een lekkere stukje varkensvlees nooit ver weg op onze avonden.”

Leven voor de VCWC

Alle leden van deze prille club komen uit het zuiden van West-Vlaanderen, uit de streek tussen Kortrijk en de grens met de provincie Oost-Vlaanderen. De meesten kenden elkaar al van vroegere degustaties uit de streek.

“Ik kende David, Mario en Vancompernelle van bij de whiskyclub ‘The Whisky Doors’. We hebben elkaar daar een jaar of vijf terug ontmoet. Die club was in feite een beetje vergelijkbaar met wat we nu doen. Geen degustaties in een apart zaaltje, maar gewoon bij één van de leden thuis. Via via kenden we ook Johan Tack die bij de Wee Dram Whisky Society van Bert zat,” vertelt Tom Deleersnijder- Leers voor de vrienden. “We zijn ook vaste klanten van de Wee Dram Masters, de tastings met exclusieve whisky’s die Bert Bruyneel om de zoveel maanden organiseert.” Bert Coorevits, die zich tot dan toe op de achtergrond heeft gehouden, zegt: “Vermoedelijk ben ik degene die het minst lang met whisky bezig is, een drietal jaar nog maar. Via mijn werk ben ik met de andere Bert in contact gekomen en het klikte meteen.”

De rest is al iets langer bezig met single malt. Elkeen heeft wel zijn verhaal bij de fles die voor hem het verschil gemaakt heeft. Voor de één is dat een Ardbeg 10 jaar, Talisker 10 jaar, Balvenie Double Wood, of Highland Park 18 jaar, voor de andere dan weer Caperdonich 1967 of Brora. David Oosterlynck herinnert zich nog goed welke fles voor hem de doorslag gegeven heeft: “Mijn vader dronk vroeger graag whisky, maar ikzelf beperkte mij tot J&B. Voor mijn dertigste verjaardag heb ik een fles Glenfiddich 30 gekregen... ‘Wow, wat is dat hier,’ vroeg ik mij toen af. Het gekke is dat mijn vader nu volledig aan de Grappa zit en nog amper geniet van whisky.”

Grootse plannen

De VCWC wil, ondanks het feit dat ze een ‘gesloten club’ is, op elke degustatie-avond een gast uitnodigen die iets te betekenen heeft in de whiskywereld. ‘Maar die moet dan wel een fles meebrengen die we allemaal lekker vinden, anders steken we hem weer buiten,’ buldert Bert Bruyneel.

Hun ambities reiken echter verder dan gewoon samenkomen om whisky te proeven. De heren willen een whiskyfestival organiseren in Kortrijk. Bert gaat verder: “In onze streek is er weinig te doen rond single malt. Gent is het meest nabije festival voor de nieuwe liefhebbers. Spirits in the Sky is al voorbij Brussel, en Whiskylive Verviers is al helemaal aan de andere kant

van het land. Het Lindores Whiskyfest is dan weer gericht op de verzamelaar en de whiskyzotten. Niet vergeten dat ook heel wat Fransen op ons festival zouden kunnen afkomen. Een drietal clubs uit Noord-Frankrijk hebben al hun interesse getoond. Het is de bedoeling om het festival te laten doorgaan in juni volgend jaar. Zo blijven we netjes uit het vaarwater van de andere festivals.”

Hopelijk wordt het Van Compernelle Whiskyfestival even mythisch als Van Compernelle zelf.

De VCWC heeft een Facebook pagina

Je kan hun uitspattingen ook volgen via het dagboek van Bert Bruyneel. Surf daarvoor naar www.weedram.be/blog/Bert.

